

punkt, som denne Endestation har været gennem mange Aar. Og det vil hævne sig ogsaa økonomisk. Thi, som jeg sagde i Gaar: Retfærdige Krav vokser fra Aar til Aar, og dem kan man ikke i det lange Løb blive ved at tilsidesætte.

Men, som sagt, jeg venter, man vil tage velvilligt paa denne Sag, og i denne Forventning skal jeg tillade mig at tage det af mig til § 2 stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Det af Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds stillede Ændringsforslag til § 2 II. B. 3. b. er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

N. C. Jensen: Dernæst vil jeg gøre en Bemærkning angaaende Funder—Bramminge-Banen. Den højtærede Minister lagde stærk Vægt paa, hvilket glædede mig, at det vilde være ham magtpaaliggende at sørge for, at de Bevillinger, som blev givet, ogsaa blev brugt. Det trænger vi ogsaa til. Men jeg tror, at Administrationen trænger til noget andet. Gennem alle de Aar, der er gaaet, siden vi fik Jernbaneloven af 27. Maj 1908, er der sikkert ingen, som har været berørt af et af de deri indeholdte Banespørgsmaal, og som Gang efter Gang er mødt op i Administrationen og har sagt: Kan vi nu ikke faa det begyndt og fremmet o. s. v., uden at han har mødt lutter Venlighed fra Administrationens Side, men den har tilføjet: Ja, men nede i Rigsdagen og i Ministeriet vil de ikke sørge for, at vi faar Pengene bevilget. Det er en udmærket Svikmølle. Naar Administrationen siger: Rigsdagen vil ikke bevilge Pengene, og Ministeren staar her og siger, at han kan ikke modtage de Penge, der bliver bevilget, saa har Ministeren klar Bane, og Administrationen har endnu klarere Bané. Men derfor vil jeg saa indtrængende som muligt henstille, at denne Bevilling, hvorom der er stillet Forslag fra de forskellige Sider af Udvalget, bliver opretholdt og vedtaget. For en Gangs Skyld kunde Administrationen have godt af at vide, at den i alt Fald ikke kan give det Svar, at der ikke er bevilget Penge nok, og at det er derfor, den ikke kan opfylde disse Krav. Det er slet ikke det, som har været det kildne Spørgsmaal for Administrationen, at der ikke har været bevilget Penge nok. Der har været bevilget Penge, som de ikke har brugt, det er Sagen, og jeg tror, de

trænger til at blive bekendt med, at de ikke er en Faktor, som kan sidde baade Lovgivningsmagten og Regeringen overhørig og undlade at tage Hensyn til, hvad disse har vedtaget og ønsket, at der skulde gennemføres. Jeg er ikke blind for, at der skal en nogenlunde kraftig Haand til overfor Jernbaneadministrationen, og jeg vil kun ønske, at den højtærede Trafikminister maa have den kraftige Haand, som der skal til her. Jeg er ikke blind for, at der skal lægges megen Energi og Kraft i, om det skal lykkes at faa denne Administration til, om man vil, at bøje sig, naar der foreligger Planer, den ikke ønsker at fremme saa hurtigt, som det burde ske.

Saa sagde den højtærede Minister, at en Betingelse for, at han kunde gaa med til, at Vejle—Herning-Banen blev aabnet, var den, at vi ikke vilde rette noget Angreb imod dens Indretning. Ja, det er rigtigt. Jeg sagde i Gaar, at selv om det hele var noget primitivt, skulde der, i alt Fald fra min Side, ikke høres nogen Kritik, og det er heller ikke sket, men hvis den højtærede Minister ud fra dette vil hævde, at Administrationen ogsaa skal være fri for Kritik, naar den ikke opfylder de rimeligste Krav, forlanger han for meget. Administrationen kunde f. Eks. udmærket godt have afhjulpet de tilstedeværende Mangler, den vidste i god Tid, at Banen skulde være færdig, og det var Administrationens egen Skyld, at der ikke blev taget fat noget før, saaledes at den kunde blive færdig. Den højtærede Trafikminister — i øvrigt, saavidt jeg forstod, i Forening med Generaldirektøren — greb ind med ret kraftig Haand for at faa Arbejdet fuldført til den Tid, da det blev fuldført, men det var jo ikke før, men noget efter den Tid, da Banen skulde have været færdig. Men naar den Administration — det var jo ikke den samme, og deri ligger der en vis Fare —, som havde med Vejle—Give-Banens Ombygning at gøre, ikke kunde være forudsendende nok til at indse, at hvis man tager en Ventesal fra Give Station, har den ingen, eftersom den kun havde en, er det for meget at forlange, at man ikke maa angribe, hvad der er sket, men det var vel heller ikke Meningen. Hvad angaar det primitive ved Driften o. s. v. skal den højtærede Minister ikke høre et eneste ondt Ord, i alt Fald ikke fra mig. Det er primitivt, men vi er glade ved det, der i saa Henseende er sket, og har fuldt ud Nytte deraf.